

„Co by se dělo? Nic se neděje. Jen se snažím přijít na to, jak uhlídat ty dva sebestředný spratky, to je celý.“

„Jasně,“ kývla nepřesvědčivě Kate. „A proto jsi první půlku noci nadávala nějakému princovi Narcisovi do kreténů, debilů a bůhví co ještě. Zatímco druhou půlku jsi strávila vzdycháním. „Ano, nepřestávej! Rychleji, Thomasi! To je ono! Už budu! Pane bože, Thomasi, ach!““

„Přestaň, prosím!“ žadonila jsem s hlavou zabořenou do dlaní.

„Obrázek sis teda udělala. Možná jsem to trochu dobarvila, ale z osmdesáti procent to bylo přesné. Teď chci vědět, o co jde doopravdy.“

Dívala se na mě pohledem, který jasně říkal „jestli mi zalžeš, skončíš mrtvá v příkopu“.

„AA,“ bylo jediné, co jsem řekla.

„Atletický Adonis?“ zeptala se a já jen kývla. „Jmenuje se Thomas?“

„Jop,“ vzdychla jsem. „Asi se mi dostal do hlavy víc, než jsem si přiznávala.“

„Asi?“ vyjekla Kate. „Vždyť sis to s ním ve snu rozdávala asi tři hodiny!“

„Hele, žádný z těch snů si nepamatuju! Já fakt nevím, co to se mnou je! Ten chlap mě strašně vytáčí! Dělá všechno pro to, aby mi děti dělaly ze života peklo. Sám mi dělá ze života peklo a já netuším proč! Nic jsem mu neudělala!“

„Strčila jsi ho do jezera, pamatuješ?“

„Jo, ale předtím jsem mu nic neprovedla! A on se chová jako kolosální kretén od začátku! Nevím, možná ho ten rozchod nějak poznamenal. Sarah naznačila, že se změnil. Snažím se nad ním vyhrát. Nenechám si srát na hlavu od takového narcise!“

„Takže princ Narcis je taky on?“

„Mhm. S Molly si hrajeme na princezny a ta přezdívka nějak vplynula,“ pokrčila jsem rameny. „Nejhorší na tom ale je, že mě neskutěčně přitahuje! Pamatuješ, jak jsme na střední napsaly, jak by měl vypadat náš budoucí manžel a milenec?“

„Samozřejmě že si to pamatuju. Ještě měsíc potom jsme fantazírovaly o tom, jak ho jednou doopravdy potkáme.“ Na okamžik jsme se obě vrátily do té doby.

„No, tak Thomas je přesně takový, jakého jsem si tenkrát vysnila,“ vrátila jsem se do reality. „Teda až na to chování. A jakej je v posteli, taky netuším. Jinak je to přesný. Až mě děsí jak moc. Navíc pokaždé, když se mě dotkne, něco se stane,“ přiznala jsem konečně.

„Co tím myslíš, že se něco stane?“ zamračila se ségra.

„Těžko se to popisuje,“ zamyslela jsem se. „Víš, jaký je to pocit, když si zapneš nahřívací dečku? Jak se z toho místa, kam ji položíš, začne šířit teplo a ty máš pocit, že ti na zbytku ještě nezahřátého těla naskočí husí kůže?“

„Mhm?“

„Tak takový je to pocit, když se mě dotkne. Moje tělo na něj prostě samo reaguje. Včera si na mostě olízl rty a moje první myšlenka byla, že bych ho do nich chtěla kousnout.“

„To žertuješ!“

„Vůbec ne. Ne, že bych mu chtěla ublížit. Spíš jako při polibku, když vezmeš jeho spodní ret mezi zuby a jemně zataháš, až z něj vydoluješ zasténání.“

„Holka, tak to seš v prdeli!“

„Řekni mi něco, co nevím!“